

GORE SRCA

VJERSKI LIST

IZDAJE ISTARSKO KNJIŽEVNO DRUŠTVO SV. CIRILA I METODA — IZLAZI SVAKI DRUGI UTORAK

Godina II. — Broj 18.

RIJEKA, 16. RUJNA 1947.

Poljovinska plaćena u gotovini

Cilens za pojedini broj 5 lra, u Jugoslaviji 2.— dinara.

Pretpлата za svaki mjesec 12 lra. u Jugoslaviji 6.— dinara.

Oglaš. stoje 10 lra za svaki mm visine u Rijki i stupca.

SMISAO TRPLJENJA

Najdublji i najpotresniji događaji u životu Kristovu: slavlje zadnje večere, trpljenje Velikoga petka i pobjeda Uksrsa povezani su. »Dan«, kroz vjekove biva u Crkvi istao, u povijesti i u bogoslužju. Možemo kazati, da se bol i pobjeda stalno izmjenjuju, popunjuju i sačinjavaju sadržaj života Crkve i svakog kršćanina. To je stara istina, jer »nije li trebalo, da to Krist pretrpi i tako uđe u svoju slavu?« Bol i krv Kristova radale su i rađaju velike stvari, zato i jesu bitni sastavni dio života Crkve, otajstvenog Tijela Kristova.

Najrazličitiji su oblici trpljenja, kroz koje je prošla Crkva. Tjerali su je rimski carevi, gonili su je u prošlosti često njezini vlastiti otpali sinovi i poganski vladari u misijama. »U njezino ime« osvajali su kolonije. Razni su farizeji razapinjali savjesti njezinih sinova (milijuni seljaka bez zemlje, milijuni radnika bez kruha), ali su i zvjerski trpali njezine sinove u logore (Dachau). Ako svemu tome dodamo još bol i patnje, kroz koje prolaze svi ljudi na putevima života, onda možemo s velikim duhovnim piscem Tomom Kempenskim utvrditi, da će trpljenje biti uvijek pratilac našega života i da od trpljenja ne možemo pobjeći. Trpljenje će, kako povijest dokazuje, i uz najveći napredak ostati vezano uz svaki tjelesni i duševni rad. Čovjek će postati divom, ako bude znao trpjeti u onom duhu, u kojemu je Krist trpio za spas svega svijeta na Velikim petak, jer će tako ostvariti najdublji razlog bol: produžiti i upotrijebiti Kristovu muku na križu.

Onda će trpljenje donositi svoje

plodove. Kao što smo iz boka Isusova prolijevanjem predragocijene Krvi dobili svete sakramente, tako ćemo pravilnom namjenom u našem trpljenju upotrijebiti djelovanje i učinak tih izvora Božje milosti. Najdivniji plodovi muke (krvavih i nekrvinih) jesu: Petar i Pavao, Ivan, Tarzicije, Cecilija, Ciril i Metod, Tavelić, Ksaver, Jozafat, Vianney, Mala Terezija, o. Leopold i toliki drugi. Najdivniji plodovi, od kojih dolaze seljaci i radnici znojem i svojim žuljevima, jesu kruh i vino. U vrijeme najveće ljetne žege u mjesecu srpnju, posvećenom Presv. Krvi Isusovoj, prinose te darove prirode djeca našeg puka kod mladomističkih slavlja kao nekrvnu žrtvu našem zajedničkom Ocu.

Trpljenje se stvara novo doba, a temeljna oznaka savremenog zbiljevanja je propadanje starog društvenog poretka. Nema povratka na staro. Napredni kršćani Zapada i istoka odavno su učili potrebu konačnog uklanjanja feudalnih, kapitalističkih i totalitarnih oblika društvenog i gospodarskog ropstva seljaka, radnika i inteligencije i stvaranja nove duhovne slobode i socijalne pravde na temelju poštivanja cjelovite čovječje naravi. To je ono duhovno i bitno: otajstveno Tijelo Kristovo, Crkva kroz svoje vjernike obnavlja u takvim časovima u sebi prvotnu milost. Nedokučivi su putovi Božje Providnosti. Poslije svakog Velikog petka — da se izrazimo riječima velikog slovenskog pisca Ivana Cankara — dolazi Uksrs i preporod. U tom novom svijetu više će se cijeniti dostojanstvo čovjeka, koji je hram Duh Svetoga.

pručavanja vjerskih pitanja stupaju i smire se potpunoma u katoličkoj Crkvi, koja nosi na sebi te biljege prave Kristove Crkve. Isus je bez dvojbe htio osnovati samo jednu crkvu, i to svetu crkvu, određenu za sve narode, vođenu od biskupa i svećenika, kojih središnje i poslanstvo potječe od njegovih prvih apostola.

IZVAN CRKVE NEMA SPAŠA

To znači, da se onaj čovjek, koji po svojoj krivnji živi izvan Crkve, neće spasiti. Krist je rekao: »Tko ne sluša Crkvu, neka bude kao neznaoće i javni grešnik«. Svi ljudi u kojoj god vjeri bili, spasit će se, ako iakrom traže i ljube istinu, ako savjerno vrše svoje dužnosti, kako ih znaju. Bog neće nikoga zbaciti, koji služi istini i pravdi po svojoj savjesti. Lijepo kaže glasoviti francuski propovjednik i pisac Monsabré: »Kakvogod bila domovina, vjera i samo čudoredno vladanje nekog čovjeka, njegova će duša na pragu vječnosti dobiti tajnu Božje pravdomosti, koja će ipak biti praćena i od Božjeg miloerđa i ljubavi.

Kršćanin-katolik treba da ljubi ljude svih vjera, iako osuđuje i zbacuje one vjerske nazore, koji se protive kršćanskoj katoličkoj vjeri.

BOŽJI I LJUDSKI ELEMENAT U KRISTOVOJ CRKVI

Božji element u Crkvi su Božja nauka, kako je naučava Kristova Crkva: jesu Božje zapovijedi, kako ih ona tu-

maži; jesu sveti sakramenti, koje dijeli Kristova Crkva, ovlaštena od Boga-Čovjeka u Njegovu ime. Krist, Bog-Čovjek je onaj, koji vodi odvijaju tijelo Crkvi. Kao što duša odvijava tijelo, tako odvijava Crkvu Bog-Čovjek.

Ljudski element u Crkvi jesu ljudi, pobožni od vrhovnog poglavara Kristove Crkve pa sve do zadnjeg vjernika. Taj ljudski element može imati svoje pogreške, ali te ne mogu oteći i oslabiti snagu Božjeg elementa u Crkvi.

U tom pogledu imadu nekoi ljudi vrla kriva mišljenja i predrasde. Bog ostaje Bog, a ljudi su ljudi.

NEPOGREŠIVOST CRKVE

Da mogu ljudi svih položaja, svih naroda, svih krajeva, svih vremena ići sigurno putem Božjih istina i Božjih povijedi, bilo je nužno, da Krist ustvari svoju Crkvu nepogrešivu u tumačenju i naučavanju Božjih istina i Božjih zapovijedi. Inače ne bi slijedila žlan Crkva bio siguran o istinitosti onoga, što vjeruje. Ta nepogrešivost se ne temelji na ljudskoj snazi i sposobnosti, već na pomoći svemogućeg, svemogućeg Boga, koji živa, da Njegova Crkva ne zađe s pravog puta u pitanjima vjere i čudoreda (morala). To je svatara spoznalja i vjerovanje kršćana-katolika svih vremena i svih krajeva. To je nerazdruživo od prave Kristove Crkve. Pravi kršćanin ne može nikada doći zahvaliti Bogu, što je žlan Kristove Crkve.

Izreke ruskih vjerskih pisaca o molitvi

»Svaka stvar pod nebom ima svoje vrijeme. (Provopj. 3, 1). Kako neće imati svoje vrijeme molitva, koja je prva stvar pod nebom?«

Filaret, metropolita moskvoški

»Da siromah dobije milostinju, mora pružiti ruku. Da dijete dobije hranu, mora otvoriti usta. Isto tako mora se čovjek obratiti Bogu, da dobije njegove milosti. Mora čuvati otvorenu dušu, da dobije njegove darove. Molitva je ruka pružena za primanje milosti Božje, molitva su usta otvorena za uživanje nebeske hrane.

Filaret, metropolita moskvoški

»Nemaš li duha molitve, nastoj sve više i više upoznti s jedne strane svoje uobitvo, a s druge strane bogate darove Božje milosti. Onda će se pobožna molitva sama po sebi izliti iz tvoga srca.

Prostajerej P. Sokolov

»Da se naviknete na molitvu, ne čekajte na raspoloženje za nju, nego stajte na nju... Mnogi čekajući na nu-

tarne raspoloženje polagano su posve propustili molitvu.

Prostajerej Avramij Nekrasov

»Naše molitve ne bivaju ušlufane ili, kako se kaže, ne dolaze do uha Božjega većinom zato, jer ne proniču ni naša srca, ne izlaze nam le duše, iz srca.

Svećenik A. Šukin

»Pozorna molitva ališna je blagodar-ni kiti, koja napaja zasajano polje, daje hranu mladima i pripravlja obilnu žetvu.

Ignacije, biskup kavkazski

Mišljenje jednog državnika o svetecima

Glasoviti francuski državnik Lamartine kaže se jednini ove značajne riječi:

»U svakom crkvenom okruženju stanuje čovjek, koji nema obitelji; čovjek, kojega počinje kao svjedoka i svjedokinja, le najsveteljim spgodana u građanskom životu; koji prima čovjeka kod rođenja i ostavlja na istom kod groba; koji blagovolja i povećuje kolitvica, hrani stan, smrti krevet i mrtvački lišaji čovjek, kojega djeca postuju i ljube; koje kričadi polaju pred noge svoja najljutimija priznanja i svoje najkrovitije tajne; čovjek, koji je najporavniji tijelost i svakog duševnog i tjelesnog bijedi; kojemu imenitno koca na vratu i bogat i siromahan bogat da mu izruči tajnu milostinju, a siromahan da je bez bojami od njega dobije; čovjek, koji iako nema kakav određeni položaj i stepen u ljudskom društvu, jednako pripada svim staležima: nišim po jednostavnosti svoje pojave i čestu poa po nišini svoga podrijetla, a višim po svom odgoju, svome znanju i plemenitosti svojega osjećanja; čovjek, koji mnogo zna i mnogo smije kazati te kojega riječ s pečatom Božanskog poslanja i snagom savršene vjere osvaja razum i srce čovjeka. Takav je čovjek — svetčenik.

KRISTOVA CRKVA

USTANOVLENJE

Krist, Bog-Čovjek, živio je na tom svijetu samo tridecet i tri godine, a samo je tri godine trajao Njegov javni rad.

Kao Bog objavio je čovječanstvu istine, koje nepogrešivo rješavaju najteža pitanja ljudskog života. Dao je zapovijedi, koje najdivnije uređuju odnos između Boga i čovjeka, čovjeka i čovjeka. Prečilo je uređivača, koja sigurno vode čovjeka do one svrhe, za koju je Bog stvorio čovjeka i za kojom svrhom teži neodoljivo čovjeka duša — do vječne sreće.

Svaka čovjeka bila je svrha dolaska Krista na ovaj svijet. Spasenje svih ljudi od sve do svršetka svijeta po Kristu, po njegovoj vjeri, zadaća je Kristove Crkve.

U tu je svrhu ustanovio Krist, Bog-Čovjek, Crkvu kao vidljivu ustanovu, koja ima trajati i trajati će po Njegovoj Božanskoj moći do svršetka svijeta. »Ja sam s vama u sve dane sve do svršetka svijeta.« — »Nebo i zemlja će proći, ali moje riječi neće proći.

ZNAKOVII PRAVE CRKVE

Već u I. nicejskom crkvenom saboru, god. 325, kada su svi kršćani sačinjali samo jednu Crkvu, označeni su znakovi, po kojima se pozna prava Kristova Crkva. Ti su znakovi: I. jedinstvo,

2. svetost, 3. katoličtvo (općenitost) i 4. apostolstvo. U nikejsko-carigradskom vjerovanju (što se ne čita i pjeva kod sv. mise) kažemo: Vjerujem... i u jednu, svetu, katoličku i apostolsku Crkvu. Stoga vidimo u prošlosti i sadašnjosti, da mnogi nakon dugog ozbiljnog

NAŠIM PRETPLATNICIMA I ČITAOČIMA

U posljednje je vrijeme naš list izlazio više puta na zakazanim zbog tehničkih poteškoća, koje uređništvo nije moglo svladati. Molimo pretplatnike i čitaoce, da se uspreme.

Prima skupljenom spoznamu počeo će naš list sa budućim brojem izlaziti u Zagrebu sa sjedištem u prostoriama Hrvatskog književnog društva sv. Cirila i Metoda (Trg Kralja Tomislava 23). Novi pretplatnici neke se obrate onamo, a dosadnji pretplatnici primat će list izravno iz Zagreba, kao što su ga dosada primali iz Rijeke.

Pretpлата za vrijeme do konca rujna i. g. šalje se na Upravu »Gore srca« ili Istarsko književno društvo sv. Cirila i Metoda u Pazinu, a za vrijeme od 1. listopada dalje za Upravu »Gore srca« u Zagrebu, Trg Kralja Tomislava 23. Može se poslati ovamo ili onamo i sve zajedno, ali u tom slučaju treba točno označiti, koliko se šalje za vrijeme do 30. IX., a koliko za vrijeme od 1. X. dalje. Koji su dugovali u Hramu, oni neka sami izračunaju koliko će platiti u dinarima (po službenom tečaju 3 dinara = 10 lira). Pretplatnici će dobiti čokove u svrhu uplate.

UREDNIŠTVO I UPRAVA

ŽIVOTI S CRKVOU

APOLOGETSKI KUTIK

SEDMAMNAESTA NEDEJLJA PO DUHOVIMA (Dne 21. rujna)

Današnja sv. misa počinje riječima: »Pravedan si, Gospodine, i pravedin je tvoj sud: učini sa slugom svojim po milosti svojoj. Blago onima, koji su tva života i koji žive po zakonu Gospodnjem.«

U poslanici (Kiteanima) preporučuje sv. Pavao svim vjericima: »Pravedan, ustrpljiv, slugo i ljubav.« Nastojte povesati mirom čuvati jedinstvo duha. Svi su vjernici povesani među sobom jednom nadom t. spasenje. Zato je potrebno da svi žive u jedinstvu, slozi i ljubavi. Ta za sve je »jedan Gospodin, jedna vjera, jedan krst, jedan Bog i otac svih, koji je nad svima i za sve i u svima nama, koji je blagoslovljen u vijeke vjekova. Amen.«

Odmah iz poslanice čita misnik: »Blago narodu, kojemu je Gospodin Bog njihov; plemenu, koje izabra Gospodin za baštinu sebi. Riječju Gospodnjom utvrđena su nebesa i duhom usta njegovih vjela sva njihova. Gospodine, usliši molitvu moju i vapaj koji k Tebi da dođe.«

U v. 2 i 3 (po Mateju 22, 34-40) pripovijeda nam, kako je neki zakonodavac pokušao isprovocirati Isusa u neprikladu pitanju ga, koja je najveća zapovijed u Mojsijevoj zakonu. Ali Isus mu je bez nepravice, posve mirno, odgovorio, da je prva i najveća zapovijed: »Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim i svom dušom svojom i svim umom svojim.« A odmah iz, koja je rekao je Isus, jednaka prvot: »Ljubi svoga bližnjega kao samoga sebe. Tko ustupio ljubii Boga i bližnjega, vršit će i ostale zapovijedi. Prema tomu su od te dvije zapovijedi sve druge ovisne. Ispravnosti Isusova odgovora nije se nitko usudio odgovoriti. Ali tada je Isus upitao zakonodavca, neka on odgovori nj. u. Ši je sv. Krist. Kad su mu odgovorili, da je on Davido v sin, pitao ih je Isus da li, ako mu se sin, kako to, da ga David u pjesmi (psalmu) nazivlje svojim Gospodinom (treće Gospodin Gospodinu mojemu...), dok je Isus prije zakonodavca samo odgovorio, nleisu oni sada snali odgovoriti njemu. Zasmrili su se i nitko se od njih nije vje usudio pitati ga od tog dana.

U pr. 4 i 5 čita misnik riječi proroka: Danijela: »Usliši, Gospodine, molitve slave svoga, obavljaj im svim svojim svetilšte svoje i milostiv pogledaj na puk ovaj koji priziva ime tvoje, Bože!«

OSAMNAESTA NEDEJLJA
PO DUHOVIMA
(Dne 28. rujna)

Sa današnjom nedjeljom počinje Crkva spremati svoje vjernike za prolavu drugog Isusova dolaska na ovaj svijet, što ćemo ga slaviti na zadnju (24-u) nedjelju po slavima.

To se opala odmah u prvim riječima (u misli) današnje sv. misne: »Daž,

Gospodine, mir onima, koji te čekaju, da se proroci tvoji nađu vjerni, i usliši molitve slugu svoga i naroda svoga.« Šada ćemo Isusa, koji će doći u svojoj slavi na sudnji dan. A onda ćemo usliši i njima na sebe. Zato čita misnik dalje: »Radujem se, kad mi govore: Idemo u dom Gospodnji.«

I u poslanici (Korinćanima) govori se o drugom dolasku Isusova. Sv. Pavao sabvačuje Bogu, što je vjernici ustalo u dušu svoju misle i što ih je time obogatio, dok očekuju spoiavu Gospodina našega Isusa Krista. On će nas, čaka dalje sv. Pavao, »do kraja utvrditi, da budete bez krivice na dan dolaska Gospodina našega Isusa Krista.«

Odmah postlje poslanice čita misnik: »Radujem se, kad mi govore: Idemo u dom Gospodnji. Nek vjara mi u tvrdama tvojom i sigurnost u toranjima tvojim. Bojati će se narodi imena Tvoje, Gospodine, i svi kraljevi zemaljski slave Tvoje.«

EVANGELJE (po Mateju 9, 1-8) nam pripovijeda, kako je Isus prešao izvan granica naroda židovki, koji se nije mogao misliti, jer je bio uzet, najprije sprositio riječje, a zatim ga je izlijeho jednostavnim riječima: »Ustan, uzmi svoju postelju i idi svojoj kući! Tim čudom dokazao je Isus, da je on Bog, gospodar tjelesa, a prema tome, da može i sriješje oporastiti. Narod se je čudio i hvale Boga. »Useto-mo (paralitičnom) čovjeku bit ćemo i mi slični. U svob se jednom nečemu ne možemo učiti, dok nam ne reče Isus na sudnji dan: »Ustan...«

Svećenici koje te nedjelje u časoslova između ostaloga ovako: »Uliši Gospodin molitve vaše, pomirio se s vama i ne ostavio vas u zlo vrijeme.« Gospodin Bog naš. Neka vam svima dađe sretanost, da ga štujete i da činite njegovu volju.« — Tvoja je moć i tvoje kraljevstvo. Gospodine, ti si nad svim narodima. Dan nam mi, Gospodine, našim danima. Stvoriteljju svih, Bože strahoviti i jaki, pravedi i milosrdni.

JUGOSLAVENSKI CRKVENI PROBLEMI NA GRANICI ITALIJE

Pod tim naslovom donosi olomučki časopis »Apostolat sv. Cyrila i Metodeja« u dvobroju 7-8. t. g. informativni članak o uređenju crkvenih prilika u Juljskoj Krajini obzirom na promjenu granica. Uređenje tih crkvenih prilika, veći pisac, pripada Sv. Stolici. U Juljskoj Krajini živi 243.186 Hrvata i Slovenaca (89,4%), a samo 92.798 Talijana (27,5%). Prema francuskoj liniji ostao će u Italiji 60.000 Slovenaca kompaktni, a 100.000 rastreseni. List donosi na to naše mišljenje glede tih problema iz članka u »Gore srca« od 1. lipnja t. g. List donosi i preglednu kartu a novim i starim granicama Gorice, Trsta i dijela kopnene Istre. U interesu je Crkve i države, zaključuje pisac, da se ta pitanja riješe sporazumno između Sv. Stolice i države.

D. J. D. — Hvar:

MILOST I PSIHLOGIJA KOD MODERNIH KONVERTITA

(Svršetak)

MODERNI KONVERTITI POSTALI UMNIM PROUČAVANJEM

Takvi su obrađeni najzanimljiviji. Obraceni naime nema bez uvjerenja o istinitosti. A ovi obrađeni potaknuti milošću Božjom dođoše do latina, umim, često teškim proučavanjem. I zato imade u toj kategoriji jakih umova, dapače umnih i znanstvenih velikana. Poznata je riječ velikoga Rudera Bakona, da površno znanje odvodi od Boga, a temeljito da vodi k Bogu. Isto tako znašaja je ovdje riječ našega učjenjaka Pupina u Americi: »Znao-će se ojačati vjeru Ona je ojačala i moju.« Slično tomu reče nedavno u Beču veliki fizičar A. Stanley Eddington: »Moderna fizika nužno vodi k Bogu.« A slavni je Pasteur, kada su mu začudeno rekli, kako može tako velik učinjak biti pobožan kao Bretonac, odgovorio: »Baš sate, jer sam mnogo učio, pobožan sam kao Bretonac, a da sam još više učio, bio bih pobožan kao Bretonac.«

U obrađenici, koji su umovanjem prešli na katolicizam, možemo ubrojiti i svjetskoga velikana, kasnije kardinala Johna Newmana, Engleza, koji je kroz 15 godina svojim dubokim umom proučavao prvobitnu kršćansku Crkvu, da upozna, je li ispravna njegova anglikanska crkva, o kojoj je počeo sumnjati. Tri puta je došao do zaključka, da je katolička Crkva, prava, ali su mu se čuvstva oduprala, da u nju stupi. Konačno se je poklonio i postao dikom katoličke Crkve.

Njegovim je tragom pošao veliki sociolog, nakon obrađenici kardinal Manning, a tako i glasoviti Faber — obio Englezi.

U posljednje vrijeme primila je naša sv. Crkva i krilo svoje kao prvobitni anglikanac književnik: Chester-ton i Benson, a za njima mnoge Engleze, naročito biskupe i svećenike, koji su prešli na katolicizam.

Danska je dala našoj vjeri jakog književnika Jørgensena, a Norveška slavnu pisateljicu Sigrid Undset, koja je za svoj književni rad odlikovana Nobelovom nagradom. Svi su ovi kao što i mnogi drugi prešli na katolicizam nakon dugog i temeljitog proučavanja u Sjevernoj Americi, između mnogih drugih, obratio se je pisac Wetmore. O-tajfati sve moguće knjige raznih lideja, koje je izgubio svaku vjeru. Ali proučavajući katolicizam, stupio je u katoličku Crkvu te je u njoj našao mir svoje duše.

Istim je putem pošao i Svedan E. Wils Santesson i hinduista L. M. Balasubramaniam, kasnije Isusovac, a tako

i moderni mislonar u Sjevernoj Americi Židov David Goldstein.

U posljednje pak vrijeme postao je katolikom najugledniji čovjek Kine, ministar vanjskih poslova Tseng-Tsaiang, koji je poslije obrađenja stupio u red benediktinaca te uzrokovala. Peter Costin (to je ime onoga pape, koji se je odrekao papinske stolice, da može u samooči živjeti) još je nadodao »Lou« (to su početna slova riječi iz psalma: »laetis obtuli universae, a to znači: »Sve sam rado tebi, Bože, poklonio«).

Isto je tako pred nekoliko vremena prešao na katolicizam nizozemski ministar odgoj, znanost i umjetnost, imenovan Marchon, koji je napisao zanimljivu knjigu »Moja obrana, jer su ga napadali radi obracenija. Između ostaloga, on je napisao: »Da sam prešao na bilo koju vjeru, pustili bijes me u miru. Samo na katoličku nijesam smio. Nu jedino katolicizam može obnoviti svijet.«

Da li imadeimo i mi Hrvati obrađenika između uglednih i učenih ljudi? I to kako da imadeimo? Da spomenem, između drugih, dra Isu Kršnjavoga, on ugledan i učen, odedjen predstojnik, danke ministar za Hrvatsku, bio je zastra-nio, postao je čak fransozan, ali je poslije postao treoredac sv. Franje. Pjesnik Marin Sabić sunnjao je prije o svemu, a zatim je postao revizor katolikom. Profesor Čihar-Nebeski bio je prije ateista (besbožac), a poslije je postao katolički pisac.

Posrebice ćemo se pak zadržati kod jednog karikaturističnog obrađenika: dra Hinka Hinkovića, odvjetnika, velike inteligencije i riječi u našem političkom životu početkom ovoga stoljeća. Bio je pokršten Židov, ali kršćanstva nije poticao. Dao se je bio na spiritalizam uvjeren, da će pomoću spiritalizma riješiti pitanja života. Izdavao je u tu svrhu i list pod imenom »Novo sunce«. U listu je razlagao o spiritalizmu i o svim okultističkim pojavama napadajući katoličku katoličku vjeru. Sjećam se, kako je u nekim našim novinama bio u karikaturi naslikan, kako sav nožan potkapa pećinu, na kojoj je bila naslikana crkva a ispod slike bilo je napisano: »O te krši svu svoj zaman krst.« To se je i ispunilo. Uvidjevši, da mu je ispravna i nauka i borba i uspjeh, okani se Hinković poela. »Novo sunce« se ugasi. Dok se je njegov drug u poelu u Gal stao približavati crkvi i svećeniku, on je stajao još da dalje: ali vidjeti mirnu smrt svoje žene i misleći na svoji smrt, dao se je poučiti od svećenika u kršćanstvu, za koje je onda izjavio: »Kako je lijepe kršćanstvo, a ja ga nijesam poznao!« U bolnici se je više puta pobožno prisjetio te se križem u ruci predao duhu Boga.

Plemenito srce

(Odlomak iz »BARIKE« od Božane Nemcevo)

»Zalata, čovjeku se viseput čini, kao da je drveće živo«, rekao je riesenburški šumar. — »Znam to je lakustava. Jednom, a ima tome već nekoliko godina, odredio sam drveće za sječu. Drvo-sječje su došli i spremaju se, da posijeku najprije krasnu brezu. Na njoj nije bilo ni najmanje mame, lijepe je stajala kao dječvica. Zagledao sam se u nju, i tada mi se učinilo — smiješno je, ali bilo mi je tako — kao da mi se naklanjaju do nogu, kao da me grli grane, i u ušima mi je zvučilo: »Zašto hoćeš usmrtili moj mladi život, što sam ti uradiš!« Uto zakriknj oštrien pile po kori i pofuri u tjele. Ne znam, jesam li viknuo, ali znam, da sam hio želio, kad su me oni s čudjenjem pogledali, zastidio sam se, pustio ih da rađe, ali sam pobjegao u šumu. Čitav sam sat lutao i neprestano me progolnala misao da me breza moli, da joj ne uništavam život. Kad sam se napokon svladao i vratilo na ono mjesto, breza je bila pobježena, ni listić se na njoj nije micao, ležala je kao mrtva. Mene je obuhva-

tala žalost, kao da sam počinio ubojstvo. Bio sam nekoliko dana utučen, ali nisam nikomu spominjao, a da se danas nije baš o tom povelja sjet, ne bih to nikada nikomu ni pričao.«

»I meni se jednom slično dogodilo«, počeo je svojim dabočnim glasom lovac Beyer. »Morao sam predati zvjerdac u dohodarski ured. Pošao sam u lov. Tada mi dođe pod pušku arna. Lijepa životinja, kao isklešana. Veselo se obazirala po šumi i pasti. Smilila mi se, ali sam pomislio: zar si budala, što je to? Opalio sam, ali ruka mi se tresla, pogodio sam srnu u nogu, pala je, nije mogla uteti. Pas je pojurio prema njoj, ali ja sam ga zadržao, nešto mi je branilo, da je povrijedi. Pošao sam prema njoj i ne mogu izreči, kako mi je ta životinja bolje pogledala, moljevitvo i žalosno. Izvukao sam nož zatjerao je ga u srce, zadržale su joj noge i bila je gotova. I ja sam zaplakao i od toga vremena — no, zašto da se zbog toga stidim!«

»Tajica neće da puca na srnu«, brzo je ismno njegov sin.

»Dobro si rekao. Kadgod nikašim, vidim pred sobom ranjeni srnu, njezime isomne oči, pa se bojim, da ne bih životinju samo ranio, te je zadije pustim.«

»Treball biste ubili srnu zli zvjerdac, a dobru ostaviti, nije je šteta, a javio se Vilim, koji je gotovo proursio.«

»Nijedna životinja nije tako dobra, da ne bi bila zla, kao što opot: stajede: kad što je to i kod ljudi. Pogrešno je, kad mislamo, da ona životinja, koja ima lijepe, blago lice, mora: ujedno biti do-bra, a ona, koja nam se ne sviđa, da je zla. Izgled naše vjere u svijetu. Doga-da se, da čovjek opa, što mu se ne sviđa, što ga ne dira, lakše preboli i ne žali za njim tako kao za onim krasnijim, što mu se sviđa, i zato je često prema onomu prvome neprevadan. Bio sam jednom prijte amakneća dvojele zlečivca u Hradcu. Jedan je bio krasno čovjek, ali je drugi bio ružan, neprijazan i diviji. Prvi je ubio svoga druga, jer je mislio, da mu je on zaveo draga. Drugi je bio naš zemljak: pošao sam k njemu, kad je bio već osuden, u tamnicu, da ga za zaptam, ne bi li hite što poručiti kući, da ču mu ja to rado učiniti. Pogledao je u mene, divlje se nasmišao, a zatim je potresao glavom i rekao: »Komu da ja što poručim? I koga da pozdravljam? Ja ne poznajem nikoga.« Okrenuo se od mene, turio lice

u zidove i šakak je tako sjedio, a zatim je akolio, što pred mene a rukama na leđima i zapio: »Čovječe, hoćeš li uraditi, što će ti zamoliti?« — Hoću, vrlo rado.« rekao sam i pružio mu ruku. U tom trenutku bilo je u njegovoj licu toliko strahna boli, da bila sa njega sve uradio. Njegovo je lice izgubilo svaku odvrdnost, te je pobožljivo samo saklao i sući. Mamo mi je dobro zagrlovati u srce, jer mi je ruka naglo privela, otogao je i samim glasom rekao: »Da me mi pred ti govore moški ovako ruku namiti, na bice bio ovčija. Zašto se nismo sreli? Zašto su me sutrasrali same ljudi, koji su me bacili u prašinu, koji su šale slobili a mojim licu, koji su me hranili pelinom i otrovom? Majka me nije ljubila, brat me potjerao, sestra me se sramila, a ona, koju sam mislio da me voli, za koju sam život trčvovao, kojoj bih za dragi smješak skitno zvjerdac a neba, i za koju mi je toliko puta bilo žao, što nisam danost života, da li životinjsa a rješinu ljubav onima, koji su samo ružna, pa kad sam hio čuti iz njezinih usta, što svi jedino drugome govore, naučivala je psa na mene i listerjala me kroz vrata.« I taj je diviti čovjek plakao kao malo dječje. Za čas je obrlase suze, ubratio me se ruku i tih nastavlja: »Kad dođete u markovski zvez, otiđite u divju dolinu, med prvotijom

SV. OTAC NA ODMORU

Sv. Otac Papa ostao je u Vatikan i otišao u Castel Gandolfo da se odmori. Vratit će se u Rim koncem listopada. U posljednje vrijeme trpio je sv. Otac od besanice.

SASTANAK KATOLICKIH BOGOSLOVA CSR

Na Velikodu sastali su se češoslovački bogoslovci. Raspravljali su od 28. srpnja do 2. kolovoza. Glavnim predmetom predavanja bila su ljetos liturgijska pitanja. Referate na održali najbolji stručnjaci za liturgiju.

SLAVENSKA CRKVA U FRANCUSKOJ

U gradu Lyonu u Francuskoj ima crkva, u kojoj se redovito vrši katolička služba Božja u staroslavenskom jeziku. Uz Slavene dolazi k toj službi Božjoj također mnogo Francuza, koji su ušli čestito u liturgijsko pjevanje.

.....
lika naslikala jedna časna sestra, pa je slika u procesiji bila odnesena do obližnje kapelice uz pjevanje poboznih pjesama.

.....
Smice je na obozju bilo veš umrlo. Ljudi su se divili onoj kratkoj prirodnoj ljepoti, koju ne bi mogao kist nikakvog Mikelandela ni izdaleka prikazati. Što ima ljepšeg, zdravijeg, idilijičnijeg i idealnijeg no što je more s ovim našim krašnim otocima, posutim kaktusima, agavama, borovima i plantazama maslina, na kojima se nalaze pitomi gradci i mjestanca, koja se natječu u svojoj ljepoti. Bilo u daljini, bilo u spremati svoje »ferale« za noćni ribolov, lagani povjetarac je ustadao upućivanu potpinu, a pobozni se je narod poliježe završene službe Božje povratno svojim kućama, sretan što je molio za sve i što je svojim prisustvom uzvičalo onaj dan i ime naše dobe i drave nebeske Majke Marije, koju su i naši djevođi tako pobozno slavili.

A. IZ LOVRANA IZ naše prošlosti

Dobro je, da se mladi ljudi sjetke, kakve su jezikovne prilike bile kod nas u crkvi u Lovranu od pamtljivjeka do dolaska pod Italiju. Bogoslužje i uproviđje bilo su isključivo u hrvatskom jeziku. Pjevanje na koru za vrijeme funkcija bilo je također hrvatsko. Pje vanje u mostoj ljepoti bilo su u daljini, bilo u spremati svoje »ferale« za noćni ribolov, lagani povjetarac je ustadao upućivanu potpinu, a pobozni se je narod poliježe završene službe Božje povratno svojim kućama, sretan što je molio za sve i što je svojim prisustvom uzvičalo onaj dan i ime naše dobe i drave nebeske Majke Marije, koju su i naši djevođi tako pobozno slavili.

.....
Prije se je rabila u bogoslužju glagoljica, koju su napustili žumci, nevjestic i namodjeljivci »Slavetove«. Još poslije prvog rata služilo je u Lovranu kao sštriktan na daleko poznati čamti starija. Batistić u ljepom dugom sjednom bresni na bresni. Namodjeljivo, kako se je u Lovranu glagoljalo, i koji je kod pjevanih misa bde pratnje orgulja sam napamet pjevao glagoljicu: »Gospodi pomilui«, »Slava va višnje i t. d. Kao dokaz za to, da je u Lovranu bila u uporabi glagoljica, služili li je služila u župnom arhivu sačuvana mala knjižica, uzvana u koju, sva ispisana glagoljicom. U njoj se bili župni zapisnici sjednica, koje je održavao svjedokovi lovranški kanošički kapital.

Moltve nakon tih sv. misa obavljale su se isključivo hrvatski. Jednako su se obavljale na hrvatskom jeziku i sve ostale poboznosti, kao blagoslovi popadne, devetnice i ophodi. Na Veliki petak parila je iz župne crkve na Kalvariju velika procesija, u kojoj su se pjevale samo hrvatske molitve. U vrijeme hrvatskog časnika Krištica, koji je (pod Austrinom) lidavano proti hrvatskom narodnom pokretu »Pravu našu Slozcu, bila je otvorena talijanska škola, premda djeca nijesu razumjela talijanski. Župnik ih je zato morao kod vjeronauka podučavati hrvatski.

U Lovranu je bila pod Austrinom i njemačka škola, uzdržavana od vjeronaučičke »Schul-Verein«, vrstati je župi bila samo jedna doseljena njemačka obitelj.

Za vrijeme fašizma od 1919. do 1921. god. »Ujelo se silom izbaciti i napokon se izbacilo iz crkve sve, što je hrvatsko. Ona su vremena prošla, pa sada očekujemo povrtak na staro.

A. K.

Iz katoličkog života

ODLIKOVANJE ČESKIH SVECNIKA

Česka je vlada odlikovala 40 čeških svećenika redom Vojnog križa u zahvalu za njihovu vjernost, požrtvornost i trpljenje u vrijeme rata. Skoro svi oni bili su također u logoru Dachau.

SLOVAČKA NARODNA PROSLAVA U HODONJINU

Hodonjin, rodno mjesto Tome Maasryka, pogodno teže za posljednjih svjetskog rata, postao je središtem pozornosti mnogih ljubitelja narodnog blaga. Dne 5. i 6. srpnja 4. g. namjestio se je mjesto tisućama posjetilaca iz svih krajeva Slovačke. Došli su naučiti se ljepote, šarolikosti i slikovitosti slovačkih narodnih nošnja i veselja, koje izvire iz svakog pojedinca tog lijepog kraja. Na blagdan sv. Cirila i Metoda u 4 sata popodne bila je otvorena izložba narodne slovačke umjetnosti u Masarykov školskoj školi. U onoj se je kući rodio predsjednik Osloboditelj. U večer toga dana pjevali su zborovi u narodnom odijelu slovačke narodne pjesme.

.....
Drugi dan služila se je na trgu pred crkvom svečana sv. misa na otvorenom, kojoj je osim političkih i drugih predstavnika prisustvovalo također ministar Prochazka, koji je nakon pozdravnog govora Krejčija, lužičkog dekana, glavnog organizatora proslave, progovorio nekoliko budućih riječi pred gradskom općinom. Nakon govora zastupnika Vitanka i predsjednika Zambarskoga završale su na trgu slovačke svirale u pred govornicom je defilirala konjica.

.....
U nedjelju popodne zabavljala se je veselo izabranu mladež za vrijeme povorke po gradu. Napokon je došla na red glavna točka programa: narodnoteleografska proslava. Bili su prikazani svi slovački narodni običaji, plesovi i nošnje, koje se još drže u raznim provincijama. Bio je to neopisivo ljepi folklor. Svojom ozbiljnošću i brojem učesnika (preko 2000 u narodnim nošnjama) dokazala je proslava, da kod Slovačka još postoji poštovanje prema tradiciji, nesebična požrtvornost i ljubav prema bližnjemu.

HOLANDSKI ČASOSLOVI U ČEHOŠLOVAČKOJ

.....
Domalo je se potpisati gospodarski ugovor između Holandije i Čehoslovačke. Prema tom ugovoru prdat će Holandija Čehoslovačkoj 500 časoslova, (hrdevira). Časoslov je izdao redemptorista o. Toma Stallaert. To će donijeti Holandiju lijepu korist. Osim toga će holandsko izdavanje časoslova imati za posljednic da neće više trebati kupovati časoslove za svoje svećenike u Belgiji i Njemačkoj. O. Stallaert sprema i časoslov za svjetovnjake i oficij Naše Gospe za škole. Holandska vlada dala je posebnu dozvolu za uvoz finog papira iz Amerike i kože iz raznih zemalja, a sve to za novi časoslov.

MAURIC POCASNI DOKTOR

Poznati francuski katolički pisac Maurice (E. Morijak) postao je počasnim doktorom sveučilišta u Oxfordu u Engleskoj.

U IRSKOJ IMADU DOVOLJNO SVECNIKA

Dublinski nadbiskup zaređio je koncem lipnja o. g. za svećenike 53 bogoslova. Ljep je to broj za biskupiju, koja ima oko pola milijuna katolika.

BELGIJSKI SVRATISTARI I PIJANJEVANJE

.....
Preko 200 svratistara (hotelijera) i gostioničara u Belgiji osnovalo je posebnu organizaciju, u kojoj su se obvezali da će u svojim prostorijama paziti na to, da se gosti dostojno vladaju, i sprječavaju svaku kletvu i pijanjevanje. U svakoj obli hotela i gostionice mora biti križ i na noćnom ormariću Sv. Pisma.

I PROTESTANTI ZOVU INTELEGENCIJU K VJERI

.....
Protestantska crkva organizirala je u ovim školskim praznicima posebne tečajeve za sveučilištarce pod geslom: Put inteligenta ka Kristu. U raznim mjestima održano je više tečajeva. Na jednom od tih tečajeva prisustvovalo je oko 8000 sveučilištaraca.

PROSLAVA CHESTERTONA

Katolici iz sedam zemalja (iz Amerike, Francuske, Švicarske, Njemačke, Poljske, Irake i Engleske) proslavili su 25-godišnjicu, što je Chesterton prešao na katoličku vjeru. Sastali su se zadnju nedjelju srpnja o. g. u njegovu domu u Toj Meadowsu. Chesterton je pjesnik, esejist i romanopisac, jedan od najznamenitijih engleskih pisaca. Vaš u početku ovog stoljeća istakao se je taj obratnik sa svojim sjajnim antimeritističkim članicama u engleskim novinama.

PREDSJEDNIK VLADE MINISTRANT

.....
Predsjednik irske vlade De Valera prisustvuje usprkos svojim državljančkim poslovima svakog dana sv. misli i ministar dva do četiri sv. misa.

CARIGRADSKI PATRIJARHAT

.....
Nakon smrti posljednjeg ekumenskoga patrijarha carigradskog Benjamina I, dne 26. veljače 1946. sastao se je sv. sinod na izvanredno i planarno zasjedanje pod predsjedanjem kalcedonskog metropolita Maksima, prvoga od biskupa carigradke crkve, da izabere nasljednika. Odmah kod prvog glasnoglasnika bio je izabran metropolit Maksim, koji je kao novi nadbiskup i ekumenski patrijarha uzeo ime Maksimov. Svojom prvom izjavom, u kojoj je istaknuo svoj program za reformu, pobudio je mnogo nade među vjernicima, kojih ima oko 80.000 pod njegovom vlašću u Turskoj. Proti davnoj tradiciji i bez opravdanog razloga ostavio je novi pravni dosljedni rezidenciju na Fanaru i nastanio se u otmotom Kalki na Mramornom moru. Našu su u novinama izarile vijesti, da su se kod novog patrijarha pokazali znakovi živahnog oboljenja. Uslijed toga drži se, da će se patrijarh odrediti časti patrijarha, i da će se pomogno sastati sv. sinod, da izabere nasljednika.

»ŠTO TRAZI SVJETOVNJAK OD SVECNIKA«

.....
Bio je naslov predavanja, što su ih održali ugledni svjetovnjaci pred teozolima u Švicarskoj. U ime državnika predavač je bio predsjednik švicarske sverne republike, koji je svoje predavanje završio riječima: »Od svećenika najviše očekujemo — molitvu. Predavanja su izdana također u posebnoj knjizi.

NASLEDNIK KARDINALA GALENA

.....
Sv. Otac imenovao je dra Mihovila Kellera, raktora sjemeništa u Onabrucku, biskupom u Minsteru. Dr. Keller je dakle nasljednik kardinala Klementa Augusta Galena, velikog protivnika nacizma.

INDIJANKA — SVETICA

.....
Preko 5 tisuća Indianaca iz Sjeverne Amerike uputilo je Sv. Ocu molbu, da proglaš sveticom njihovu samorodnjaknju djevojkicu Hohavk, koja je umrla 1680. godine. Radi vjere morala je mnogo pretrpjeti. Čuobojnici su je neprestano progonili. Na njenom se je grobu dogodilo više čudesa.

ZNACAJNA RIJEČI

.....
U velikom kineskom gradu Sanghaju proslavljena je 25-godišnjica biskupovanja apostolskog delegata Mons. Ribera. Zastupnik kineske vlade izjavio je tom pricodom: »Nijesam kršćanin, ali imam među kršćanima mnogo prijatelja. Divim se katoličkoj nauci, koja veoma silici konfucijanzmu, našoj narodnoj vjeri. Zatim je iz kineskih vjernih knjiga izrekao rečenicu: Kome nebo hoće da povjeri kakvu veliku zadaću, omomu šalje i trpljenje. »Vi, katolički misionari — rekao je — sionici ste velikog trpljenja, ali zato i imate veliko počasvanje u svijetu.«

SINCICI KRSTIO OCA

.....
U Chicagu u Americi, kratko je stn, utekni V. razreda osnovne škole, u našu svjetovna oca, koji je bio na smrti bolovan. Utjekni ga je podjednako, da pobudi vjeru u Boga i da se pokaje za svoje grijeh. Zatim mu je podijelio sv. krst onako, kako je to naučio kod vjeronauka u školi. Poslije pet časaka umro je otac s uzdahom: »Isuse moj, smiluj mi se!«

DOPIJENA ŠKOLA ZA VJERONAUK

.....
Vjernici u Australiji su tako rasturali, da im je teško primetivati osobno kršćanstvo — usliku. Zato su ondje uveli počasvanje vjeronauka putem pisanja. Na taj način bili vjeronauk preko 10 tisuća djece. Pošta vjeronauka je veoma živahna i uspješna.

ZA SJEDINJENJE KRŠĆANA

.....
U Oslu gradovima Norveške, održano je zajedničko obolovanje svih protestantskih crkava sjevernih evropskih država. Raspravljali su o pitanju, na koji bi se način mogli sjediniti svi kršćani, koji vjeruju u Krista, Boga i Čovjeka.

INDIJSKI BISKUPI POZDRAVLJAJU NOVU INDIJU

.....
Indijski nadbiskupi i biskupi izdali su proglas, u kojemu izrazuju svoje veselje, što se je napokon ispunila vruća želja Indijaca za neovisnošću. Oni mole katolike cijeloga svijeta, da mole, da brzo prođu dani patnje i kugne Indijaca i da se indijski narodi podignu duševno i gospodarski. Biskupi gledaju s optimizmom na budućnost katoličke Crkve u Indiji, Hindustanu i Pakistanu. Biskupi vjeruju, da je Indija bila majka nebrojnih katolika, kroz čuži nsi stoljeća. Kršćanstvo je evalo u Indiji mnogo prije nego što su je zapoele strane vlasti. Kršćani su živjeli u prijateljsstvu i slozi u gradovima i selima s nekatoličkim kršćanima. Katolici su uvijek radili zajedno s pripadnicima ostalih vjera oko toga, da Indija postane velika i kulturna zemlja, vrijedna svoje staske i kvaštave. Njegovu budućnost ne ističu, da vođe Indijaca mogu biti ponosni, što je Indija napokon došla do slobode bez nasilja i u duhu izmjenična dobre volje.

KAPELICA POD ZEMLJOM

.....
Na podzemno željeznici u Nottinghamu u Engleskoj uredili su posebnu kapelicu, u kojoj se svake nedjelje ujutro čita sv. misa za željeznice i putnike.

NAJVEĆI KIPOVI NA SVIJETU

.....
U San Francisku u Americi je kip sv. Franje, koji je visok 60 metara. U američkoj republici Kostarika je 40 metara visoki kip presv. Srca Isusova. Kip Krista kod Rio de Janeira u Braziliji visok je 30 metara.

NAJVEĆI KRIŽ NA SVIJETU

.....
Nalazi na gorji Pie da Jez kod Lurda u Francuskoj. Visok je 150 metara. U australskoj državi Viktorija stoji na vrhunecu gore Makedon križ od kamena, visok 21 metar.

KAKO JE UMRO AL CAPONE?

.....
Nedavno je umro kršćaninom smrću Al Capone, najglasovitiji od američkih čikaških razbojnika. Al Capone je postao glasovitim kao glavni ljudečki ban-dita, koji je u najvećem prokubijej sastranila alkoholičnu pića u Americi krijotvarila u Chicagu alkoholična pića. Rodio se je god. 1899. od siromašnih roditelja u Napulju, a dosegao je vrhunac svoga djelovanja između god. 1920. do 1930. Bio je osuđen na prisilni rad zbog prevare na kletu države. Kaznu je izdržao u kaminu u Alcatrazu. Nakon što je izrađao iskanjicu, odijelio se je od svjedokova buke. Umro je na svom imanju u Floridi, u krugu svoje obitelji, žene, sina, majke i oca. Dva su svećenika zadnje dane neprestano stajala us njegov krevet. Na kancu je primio sv. ulje.

MUSLIMANSKI POGRLAVAR ZATRAŽIO MISIONARE

.....
U pokrajini Sierra Leone u Zapadnoj Africi pozvao je poglavar musliman sam misionare u svoju zemlju i samoljubi, da ondje otvore školu. I svoju je djecu poslao u tu školu te ih dao krstiti. Sam pročuava evanđelje te se sva više približava katoličkoj vjeri.

ZA FOND »GORE SREŠA«

.....
darovali su N. N. A. Buma 10.—, Corak Anlika iz Gospića Din 20.— (u znak zahvale sv. Teresiji od Maloguzi i misa za primljenju mštom). N. N. iz Trnata Din 50.—, Darovatelj iz Drage (kraj Sušaka) Din 420.—, N. N. iz Brestala 150.—, N. N. L. 250.—, N. N. L. 200.—, N. N. iz Zmujina L. 110.—, Šćućak Nedjelja L. 100.—, 3 oboje iz Grobnika L. 150.—, Šćućak Vrt Sv. Petar L. 600.—, Obitelj iz Zmujina L. 200.—, Bobuš J. Din 20.—, žumci ured Brestovsko Din 40.—, N. N. L. 50.—, N. N. — Sv. Petar u žumi L. 100.—, N. N. — Sv. Petar u žumi L. 100.—, N. N. iz Tijnana Din 80.—, Ana Peršić iz Močenića L. 100.—.

Uredništvo i uprava u Pazinu (Istra) — Pisma, rukopisi i nerasprodati brojevi šalju se na naslov: »Gore Sreša« Pazin (Istra). — Pretplatnici i povjerenici iz Istre i Juljske krajine šalju novac na naslov: Uprava »Gore Sreša«, — Pazin (Istra) ili čekom br. 70423 na ured post. tek. računa kod Gospodarske banke u Rijeci na naslov: »Križevno društvo« Sv. Mohora za Istru. Pazin. — Pretplatnici iz Jugoslavije šalju prepisat na naslov: Hrvatsko književno društvo sv. Cirila i Metoda — Zagreb. — Trg kralja Tomislava 21 i to čekom br. 40-70423. — Izlazi djelom Vredne uprave u Opatiji. — Uredjuje Urednički odbor — Glavni i odgovorni urednik: svećenik Božo Milanović. — Za izdavača odgovara svećenik Božo Milanović. — Tiskao je u tiskari Narodne štamparije, Rijeka ulica. Cijeta 18.